

**XXXV МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
„МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“**

Русе '95

17 – 31 март

K 7/M 45

120000868843

**XXXV INTERNATIONAL FESTIVAL
„MARCH MUSICAL DAYS“**

**Rousse '95
17 – 31 March**

$$u \frac{7}{1145}$$

**Министерство на културата
Община – Русе**

**XXXV МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
„МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“ – РУСЕ '95
17 – 31 март**

„По течението на Дунава...“

Посветен на музикалната култура на крайдунавските страни

КЛАВИРЕН КОНЦЕРТ

СЕКЕЙРА КОСТА
пиано, Португалия

*Регионална библиотека
"Любен Каравелов"*

120000868843

19 март, неделя

Пленарна зала

Начало – 11 ч

447940

Програма:

ФРЕДЕРИК ШОПЕН (1810 – 1849)

I.

„ДВАНАДЕСЕТ ГОЛЕМИ ЕТЮДА“ оп. 10

- № 1 – До мажор
- № 2 – Ла минор
- № 3 – Ми мажор
- № 4 – До-диез минор
- № 5 – Сол-бемол мажор
- № 6 – Ми-бемол минор
- № 7 – До мажор
- № 8 – Фа мажор
- № 9 – Фа минор
- № 10 – Ла-бемол мажор
- № 11 – Ми-бемол мажор
- № 12 – До минор

II.

„ДВАНАДЕСЕТ ЕТЮДА“ оп. 25

- № 1 – Ла-бемол мажор
- № 2 – Фа минор
- № 3 – Фа мажор
- № 4 – Ла минор
- № 5 – Ми минор
- № 6 – Сол-диез минор
- № 7 – До-диез минор
- № 8 – Ре-бемол мажор
- № 9 – Сол-бемол мажор
- № 10 – Си минор
- № 11 – Ла минор
- № 12 – До минор

Етюдите на Фредерик Шопен (1810 – 1849) са своеобразен „кодекс“ на романтичната клавирна техника от първата половина на XIX век. Разбира се, този жанр съществува в западноевропейската музика и преди полския „магьосник“ да се докосне до него, но от Шопен етюдът започва своето летоброене като художествена клавирна миниатюра. Двадесет и четирите му етюда разкриват цялостната картина на Шопеновия пианизъм. Систематизирайки вече съществуващите и създадените от него нови клавирни похвати, той построява всеки етюд върху даден технически проблем, който обаче става основа за изграждане на определен художествено-поетичен образ. Така етюдът се превръща в своеобразна поема, в която на преден план излиза не конкретното фактурно движение, а съдържащото се в него емоционално съдържание. Новаторството на композитора се проявява и по отношение на целия комплекс от изразни средства – мелодия, хармония, динамика... – „Като велик мелодик и гениален хармоник, Шопен използва такива средства, до които още никой не се е докоснал, и сигурно ще минат много години, докато хората ги оценят“. Римски-Корсаков.

Шопен групира своите етюди в два цикъла. Първият от тях – „Дванадесет големи етюда“ оп. 10, е написан в периода 1828 – 1832 г. и е посветен на Ф. Лист, който, чувайки първото им изпълнение от самия автор, възкликва: „Шопен е велик талант. Заедно с новаторството в областта на формата, той открива нова ера в развитието на поетичното чувство“. Ярка картинност, близка до романтичната програмност, определя образния строй на етюдите. Първият предизвиква конкретни асоциации с Баховите традиции, от „хроматичния“ – Втория, като че ли се лее с възшебна красота сребриста звукова струя, а в Третия пленява изумителната пластична кантилена – самият автор смята, че това е най-добрата от всички мелодии, които е създал. Особено оригинален е Петият етюд „върху черни клавиши“, чиято хармония като че ли предвещава импресионизма, а почти „Вагнеровите хроматизми“ на Шестия го превръщат в романтична елегия, изпълнена с тъга и печал. След токатния Седми и жизнено-енергичния Осми, контраст създава драматичният Девети етюд със страстната си поривистост и достигаща до говорни интонации патетика. Цикълът завършва с трагично наситения „революционен етюд“, написан с мисълта за падането на Варшава. В бурната метежност на движението избликват и героичен порив, и остра болка, и гневен протест, и горда мъжественост.

Вторият цикъл етюди оп. 25, създаден през периода 1832 – 1836 г., е посветен на графиня Мари д'Агу. В тях Шопен доразкрива идеята си да създаде романтични „музикални портрети“, разширява тембровите ресурси на пианото. За Първия етюд, в който с изумителна пластичност е пресъздаден романтичният образ на Антоний Водзински, Шуман възкликва – „това по-скоро е поема, отколкото етюд“, а за Втория, запечатал завинаги лика на Мария Водзинска, пише: „Той е пълен с такава прелест, толкова мечтателен и тих, колкото приспивната песен на детенце“.

Един от малкото етюди, създаден върху противопоставяне на два образа, е Петият, в който Шопен постига изключително релефен контраст. Като „картина на най-нежно сияние“ звучи Шестият етюд – лиричен монолог, последван от драматична сцена – дует в Седмия. Потресаващи с драматичното си напрежение и вътрешна експресия са последните два етюда от цикъла, свързани с образа на изстрадалата и далечна Родина в съзнанието на твореца. Епичната суровост, близка до траурен марш, придава на Единадесетия черти на драматична балада, а мрачно-трагедийните настроения в последния се съчетават с героика и грандиозен виртуозен размах.

СЕКЕЙРА КОСТА

Няма по-добро доказателство за таланта на един музикант от неговите изяви. Само 28-годишен, Секейра Коста бива поканен да участва в журито на Първия международен конкурс за пианисти „Чайковски“. В състава фигурират Рихтер, Гилелс и Шостакович. Журирал е шест такива конкурса и е бил член на жури на конкурсите: „Шопен“ във Варшава; в Париж, Мюнхен, Монреал, „Лийдз“ и „А. Рубинщайн“ в Израел.

Поставя началото на конкурса за пианисти „Виана да Мота“ в Португалия, откъдето започват своята кариера Емануел Акс, Виктория Постникова и Нелсон Фрейре.

От 8 до 19 г. Секейра Коста учи в Лисабон при големия пианист Виана да Мота – ученик на Лист и Ханс фон Бюлов. След смъртта на Мота той учи при Жак Февриер и Маргарита Лонг в Париж, а по-късно при Едвин Фишер в Швейцария.

След като печели голямата награда на конкурса Лонг-Тибо в Париж през 1951 г. и всички престижни награди за пианисти в Португалия, започва сериозна концертна дейност. До 1958 г. концертира в Русия, Полша, България, Унгария, Чехословакия и посещава Китай като културно аташе на Португалия.

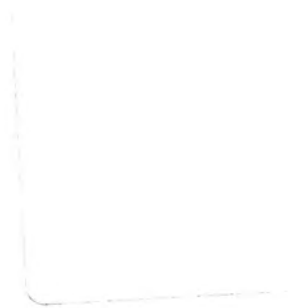
Проф. Коста е участвал във всички най-големи световни музикални фестивали като Екс ан Прованс, Бат и Пражка пролет и е изнасял отлични рецитали в най-известните концертни зали. Записвал е за ЕMI, Мелодия, Телефункен, Супрафон и NH/Марко Поло. Секейра Коста е изтъкнат професор в Университета в Канзас – Лорънс и изнася по 60 концерта годишно в цял свят, като всяко лято се завръща в Португалия, за да ръководи един музикален фестивал. Двама от неговите студенти са удостоени с първа награда на големи международни конкурси.

Неотдавна е записал компактдиск с Лондонския кралски филхармоничен оркестър.

„Колко често можем да чуем пианист, чието свирене да ни накара да мислим за „красивото“...?“

в. „Ню Йорк таймс“

Програмата подготви Мария ДУКАНОВА

ФОНДАЦИЯ „ОТВОРЕНО ОБЩЕСТВО“
ЦЕНТЪР ЗА ИЗКУСТВА „СОРОС“

OPEN SOCIETY FUND – SOFIA
SOROS CENTER FOR THE ARTS

НАЦИОНАЛЕН ДАРИТЕЛСКИ ФОНД
NATIONAL CONTRIBUTION FUND

„13 ВЕКА БЪЛГАРИЯ“
„13 CENTURIES BULGARIA“

• ФОНД „КУЛТУРКОНТАКТ“ – АВСТРИЯ
„KULTURKONTAKT“ – AUSTRIA

• СОФИЯКОНЦЕРТ – ЕООД
SOFIA CONCERT – Ltd.

BALKAN II
BULGARIAN AIRLINES

• ПОСОЛСТВО НА РУСКАТА ФЕДЕРАЦИЯ
EMBASSY OF RUSSIA

• ПОСОЛСТВО НА СЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА
EMBASSY OF THE SLOVAK REPUBLIC

УНГАРСКИ КУЛТУРЕН ИНСТИТУТ
HUNGARIAN CULTURAL INSTITUTE

БЪЛГАРСКА
НАЦИОНАЛНА
ТЕЛЕВИЗИЯ

Xiga Hotels Inc.®

МФ „МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“ • „MARCH MUSICAL DAYS“ FESTIVAL
7000 Русе, България
тел.: 00359 82 223 064
факс: 00359 82 228 269

7000 Rousse, Bulgaria
tel 00359 82 223 064
fax 00359 82 228 269